

« Միաբանութիւն՝ խիստ քիչ. իսկ Անմիաբանութիւն ու հեռ՝ խիստ շատ. ահա մեր բջուառութեանց պատճառը :

« Նախանձն, ապերախտութիւն, խարդախութիւն, ու կիրք՝ համարձակ կզործեն :

« Կան նաև հարուստ մարդիկ՝ որ շատ կիսումն ու շատ այլ կիսուտանան, որ գուրիշները կմեղադրեն ու չեն այլ հաւանիր, բայց սակայն « իրենք այլ բան չեն ըներ ու բան չեն խտար :....»

Խ. ԼԱԶԱՐԵՖ.

ՄՈՒՏԱԿԻՈՅ ՀԱՅՈՅ ՔԱՂԱՔԱԿԱՐԹՈՒԹԻՒՆԸ.

Կիուրամքհրատարակենետազայրուղը՝ զորմեզ կհաղորդէ մեր պատուական բարեկամն եւ բաժանորդ Քօմիս. Յովիաննեսօնիկի Զարանեան որ Մոլտաւիոյ Հայոց ամենեն աւելի լուսաւորեալ եւ հայրենասէր անձանց մէկն է : Միանզամայն եւ ասով մեր Մոլտաւիոյ զարդականութեան զարգացած զաղափարներունկուզեմքուրախակիցը ըստ Կյուսամքոր նաև բոլոր Համազգեաց ալհասարակաց խնդութիւն պիտի ըստ այս լուրը, եւ յառաջադիմութեան ճամբուն համար գորաւոր խրան մը :

Այս առքիւ ուրախ եմք որ մեր երախտազիտութիւնն այլ կրնամք յայտնել Արշարուսյ պատւական Խմբազրապետին . որոյ լրագրին գեղեցիկատկութիւններէն մէկն այլ խրազնուական համարձակութիւնն է, որուն եւ պէտք է յարզը ճանչնամք: Երէ սրտանց կուզեմք եւ կփափազիմք՝ որ մեր ազգն այլ քաղաքականացեալ ազգաց կարգն անցնի, պէտք է որ իւր պակաս ատեն նաև իւր սխալմանը ունենայ անձնանուէր ազգարարներ: Այսպէս նաև բարի ու հայրենասէր զործոյ մը՝ գտնայ աննախանձ շատազով ու լուսաւորեալ պաշտպաններ: Եւ թէ որ ուրիշն յարզը ճանչը ներ չափ քաջութիւն կամ առիր չկայ՝ զուէ յարգ կշռող ու ճանչնալ ուզող սրտեր ըստան...:

« Գերապատին Տէր.

« Արջափ որ ուրախակից եղանք ամեն բարեսիրաց նետ Զեր Գերապատութեանց քաղաքավարական ընթացքին համար որ Վեհափառ Նախուկոն երրորդ Կայսեր եւ Կայսրունոյն դէմ եղած եղեռնազըրծութեան պարագային մէջ զովելի կերպով իզորդ դրիք, նոյնչափ ալ պատուական Արշալոյս Օրագրին տուած լուրը մարտ ամսոյ ցանկալի Աղաւնոյն միջոցաւը առնելով՝ ցաւակցեցանք անոր, Պօլսոյ մէջ ալ նոյնպիսի ընթացք մը ըրունուելուն համար ...

Ուստի բեպետեւ շատ ուշ վասն այլ եւ այլ պատճառաց, այսու ամենայնի Մոլտաւիոյ Համազգեաց վրայ ալ նոյնօրինակ կարծիք մը ըըլլալու համար, արժան կհամարիմ յայտնելու, որ նոյն եղեռնազըրծութեան փորձին ցաւալի,

« Peu d'union et d'accord, beaucoup de dissensions et de discordes, voilà le malheur des Arméniens.

« L'envie, l'ingratitude, les intrigues, les passions agissent.

« Puis on voit des richards, qui parlent et promettent, qui blâment même les autres, mais qui ne font et ne donnent rien... »

C. LAZAREFF.

LA CIVILISATION DES ARMÉNIENS EN MOLDAVIE.

Nous nous empressons de publier la lettre suivante qui nous a été adressée par notre honorable ami et abonné M. le Comice Jean Donighi Tzaran, une des personnes les plus éclairées et des plus patriotes des Arméniens de Moldavie, et nous sommes heureux de pouvoir en même temps rendre hommage aux idées avancées des Arméniens de cette contrée. Nous espérons qu'elle sera pour nos compatriotes un sujet de joie commune et un puissant stimulant dans la voie du progrès.

Ce sera pour nous aussi une occasion dont nous profitons avec joie de remercier l'honorable Rédacteur en chef du journal arménien *l'Aurore de l'Ararat*. A tant d'autres titres à l'estime publique, il joint encore une noble franchise dont nous ne saurions trop lui savoir gré. Si nous désirons, si nous voulons sincèrement que notre nation, elle aussi, prenne sa place parmi les peuples civilisés, il faut qu'elle ait des amis dévoués qui lui signalent ses fautes. Ainsi pour les actions grandes et patriotiques il faut des défenseurs désintéressés et des protecteurs éclairés. Si l'on n'a pas assez de courage ou pas assez d'occasions pour faire connaître le mérite d'autrui, que l'on ait au moins assez de cœur pour en connaître et pour savoir en apprécier la valeur....

« Très-vénérable Monsieur.

« Plus nous nous sommes réjouis, avec tous les hommes de cœur, de la conduite louable que vos Réverences ont tenue à l'occasion de l'attentat contre LL. MM. l'Empereur et l'Impératrice des Français, plus aussi nous sommes désolés qu'une semblable manifestation n'ait pas été faite à Constantinople, suivant la remarque de l'estimable gazette de Smyrne, *L'Aurore de l'Ararat*.

« Aussi, bien que diverses circonstances nous aient imposé un long retard, pour éviter cependant que le public ne porte le même jugement sur la Communauté arménienne de Moldavie, nous croyons nécessaire de déclarer qu'à la nouvelle de ce dou-

և միանգամայն արարքավիճամ ազատութեան ուրախամի լուր այս կողմէրը հասնելուն անմիջապէս Ազգային Հոգաբարձութեան նախազան Սրատար Տէր Գասպար Կոլլաւանին կառավարութեամբ՝ Պորուշանու Հայոց երկու եկեղեցեացը մէջ այ լուսուարի 15/25ին մասնաւոր պաշտամամբ զանութիւն և բարեմադրութիւն մատուցաւ յամենայն հասակէ Հայկազնից, քաղաքի վասն ազատութեան և երկարութեան անգին կենաց քրիստոսազօր Կայսերն և Կայսրունոյն Գաղղիոյ:

Նոյն բարձամադրութիւնը նաև նաշ մալրաքաղաքը լուսուար 12/24 կատարուեցաւ նանդիսապրութեամբ Գերապատի Տէր Սարգիս Սրբազն Արքավակն Արքավակն Ուղղիանուազօսոյ յատ որոյ անմիջապէս երեք անձինք, յորոց մին և ստորագրեալ՝ ներկայացանք առաջի Վ. Ամեաշուր Հիւպատոսին Գաղղիոյ գրաւոր ուղերձով մը, գորոյ նաւասար պատունեն այ կենք փակեմ գրոյս մէջ, իմիսախն հայերն բարգմանութեամբ:

Հսուայս՝ Սոլոտախոյ միս քաղաքներն ալ տօն ցնծութեան և բարեմադրութեան կատարեցին Հայկազննք վասն փրկութեան խաղաղաւոր և արգարաւոր Կայսերն: Ուստի երեք այս հասուածս հաստարակութեան արժանաւոր լուր մը կնամարիք նէ՝ ինդիրի Պատուական Ադամոյն միջոցաւ բարեսիրաց հանդրդել և մած շնորհք մը կնամարիմ:

Մնալով երեցուն Գերապատի Սրբազն Հարցդ համբուրի մեծարանաց

Ամենայն ծառայ

ԳՈՒՄԻՍ ՅՈՎ. ՀՈՆԵՍՏԵՍ ՏՈՆԻԿԻ ՀԱՐԱՆԵԱՆ.

Պորուշան 12/24 յուլիս 1858.

Առ Գերյազոյ Պ. Վ. ՎԻԿՏՈՐ ՏԲ. ՓԼ.Ա.Ս

Հիւպատոս վեհափառ Կայսեր Գաղղիացոց իմուլութիւն
ՊԱՏԾՈՒԱԿԱՆ ՊԱՏՈՒՑ ԼԵԳՈՒՆԻ.

« Գերյազոյ Հիւպատոս,

« Անիմանամի Տեղութիւնը որ խոր բնորեալներուն վրայ անբնդաս կնակէ, մեզ ամենն զօրաւոր ապացուցներէն մէկը նախույն Գ. Վ. Ենափառ կայսեր անձին վրայ տուաւ, անոր՝ որուն անունը Երուպայու բոլոր կողմէրը շքնչապանն կնչէ: :

Խոր պահապան հրեշտակեն պաշտպանուած, բարեպայան և սիրեցեալ Միսաքտը, մեր ամենեցուն խանմարկալը, ամենն վտանգաւոր վայրեկաններուն մէկն ազատեցաւ:

Ուստի Ստորագրեալքս, Մոլոտախոյ կենդրուական Հայոց կառավարութեան անդամք՝ այս բաղդաւոր լուրն սննդով, բանուն բնդիանուը Հայոց հասարակութեան, իրենց անկողծ մեծարանքը և շնորհառութիւնքը վեհափառ Կայսեր և իր արժանաւոր փխանորդին ոտքք նուաստարար յանձնելու իրարան, յայտնելով միանգամայն, որ այսօր Մայրաքաղաքին մեր եկեղեցւոյ իրեմս սուրբ սեղանին անման սուրբ Պատարագին հանդիսին ժամանակը, բժանակն բարեմադրութիւնը մատուցան առ Սատուած, մեր արժանապատի Տէր Սարգիս Սրբազն Արքավակն պատուն, (Կոստանդնուպոլսին նոր եկած) ինչպէս նաև բոլոր ժողովրդին: Ուրիշ իրդմանէ ալ տոյաց դասին ձայնով երգուած Զիեզ Աստուածը միարան ողովով վիայել կուտար իւրաքանչիւր Հայուն եռանդպահն երախտազիտութիւնը և տեղանքը, անոր բարեքանիկ փրկութեանը, անոր լուսափառ պալազին համար, որ խոր բարեմանոյական պաշտպանութիւնը ամեն կողմէ կտարածէ: Որով մնամք Գերյազոյ Հիւպատոս,

Ամենանուաստ ծառայք ձեր

ԳԱՄԻՆՈՐ ԵՍԱՅԻ ԳՐԱՆԻՈՒԵԱՆ.

ԳՈՒՄԻՍ ՅՈՎ. ՀՈՆԵՍՏԵՍ ՏՈՆԻԿԻ ՀԱՐԱՆԵԱՆ.

ԳԵՈՐԳ ԿՐՅԵՆԱՅԵԱՆ.

լուրքայի ալ կողմէր հասնելուն անմիջապէս Ազգային Հոգաբարձութեան նախազան Սրատար Տէր Գասպար Կոլլաւանին կառավարութեամբ՝ Պորուշանու Հայոց երկու եկեղեցեացը մէջ այ լուսուարի 15/25ին մասնաւոր պաշտամամբ զանութիւն և բարեմադրութիւն մատուցաւ յամենայն հասակէ Հայկազնից, քաղաքի վասն ազատութեան և երկարութեան անգին կենաց քրիստոսազօր Կայսերն և Կայսրունոյն Գաղղիոյ:

Նոյն բարձամադրութիւնը նաև նաշ մալրաքաղաքը լուսուար 12/24 կատարուեցաւ նանդիսապրութեամբ Գերապատի Տէր Սարգիս Սրբազն Արքավակն Արքավակն Ուղղիանուազօսոյ յատ որոյ անմիջապէս երեք անձինք, յորոց մին և ստորագրեալ՝ ներկայացանք առաջի Վ. Ամեաշուր Հիւպատոսին Գաղղիոյ գրաւոր ուղերձով մը, գորոյ նաւասար պատունեն այ կենք փակեմ գրոյս մէջ, իմիսախն հայերն բարգմանութեամբ:

Հսուայս՝ Սոլոտախոյ միս քաղաքներն ալ տօն ցնծութեան և բարեմադրութեան կատարեցին Հայկազննք վասն փրկութեան խաղաղաւոր և արգարաւոր Կայսերն: Ուստի երեք այս հասուածս հաստարակութեան արժանաւոր լուր մը կնամարիք նէ՝ ինդիրի Պատուական Ադամոյն միջոցաւ բարեսիրաց հանդրդել և մած շնորհք մը կնամարիմ:

Մնալով երեցուն Գերապատի Սրբազն Հարցդ համբուրի մեծարանաց

Je reste votre très-humble serviteur

OHANNÉS DONIGHI TZARANIAN.

* Bottuschany 12/24 juillet 1858.

Monsieur VICTOR DE PLACE,

Consul de S. M. l'Empereur des Français en Moldavie,
OFFICIER DE LA LÉGION D'HONNEUR.

Monsieur le Consul,

La Providence qui veille toujours sur ses élus, vient de nous en donner une des preuves les plus vives, dans l'Auguste personne de l'illustre Empereur Napoléon III, celui dont le nom résonne majestueusement dans toute l'étendue de l'Europe.

Protégé par son ange tutélaire, le bon et bien-aimé Monarque, notre protecteur à tous, vient d'éviter l'un des moments les plus périlleux.

Aussi à cette heureuse nouvelle, les soussignés membres de la Curatelle centrale Arménienne de Moldavie, au nom de toute la Communauté, s'empressent-ils très-humblement de déposer aux pieds de Sa Majesté et de son digne représentant, leurs sincères hommages et félicitations, en y ajoutant : qu'aujourd'hui devant le saint autel de notre église de la Capitale, et pendant la cérémonie du service divin, des prières ont été élevées au ciel par Mgr Sarkis, notre archevêque, récemment arrivé de Constantinople, ainsi que par toute la population arménienne, tandis que le *Te Deum* chanté par le chœur des enfants, témoignait unanimement des vœux ardents de chaque Arménien, pour le salut bienfaiteur et l'avenir brillant de celui qui étend partout sa bienveillante protection.

Veuillez agréer l'expression, etc. etc.

LE CAMINAR ISAË TRANCOULIAN.

LE COMICE JEAN ANDRONIC TZARANIAN.

GEORGES GAINAIAH.

ՄԱՍՆԱՅԻ ԱՂԱԲԵՆԻ. — ՀԱՅԿԱԶԵԱՆ ՎԱՐԺԱՐԱՆ. —

ԳԵՐԱՊ. ԱԱՐԳԻՍ Վ., ԹԵՇՎՈՐԵԱՆ.

Հետեւեայ նամակը նշանաւոր ազգասիրութեամբ եւ գեղեցկախոն իմաստներով գրուած ըլլալուն՝ արժանի կհամարիմք ազգասիրաց ծանօթութեանը, իսպատի սրտի Գեր. Նամակագրին :

Գերապատճեն Ամբողջական Վարդապետ Ազգակր Հայր :

Ամենախնամ տեսարինն էին հեղինքու որ գոշան կենաց մարդկան
իրուին նորմիտ, որ պատեր, Հայր, զեւ և զՊետապատի Երիցակցաց
անձինչնա ամենազովելի դեպ վերապարձին ընդ առևտու իւրց
բարեմարտէն կամաց՝ իսամետիններորդ Պարու Միջօւնական պայ-
ծառութեան ինան զատեալ էր յեւեան համել առ արկանի զան-
քելի նառազայր անօն և անկողմնաւր հօմարտութեան ինորի-
զան մարդկան և յառ աշխարհի : Այս խանափի էր դեպս և
ընդ այն քէ Երիկին Հայկազն բանք ժայիս զուարք իրէմ և
զարպինի խինոն խիթր յարուցին միայն տես առ միաւաճառ տե-
սարին բայց վերապարձող սրեգականն զօրէ և բաւականանց
անքարքան յայնել զուժնութիւն նորին, և յայնուած երկ ուսան
ընդ խնդութեանն եւ զարման ուշ ածեն խառնել, մեք անվելէպ
վարտութեան ամենիմաս տիեզերաց Հիմնադրին կրկնեցաւ իսաս
օրինից, որ ընդ նօր ակնարկութեամբ իւրու նմեալ զջակու շշա-
նաց իիւսան իման եւ խառոյ յալիսենականութեան, եւ յրակր-
քանն օրինեալ զերասանակա նոյնին ամենելին քիս անչեղին ըն-
քանալ ընքանան եւ իսլերոյ յարեանց զգին բան տեղիս : Արփին
յառեւէս՝ ուղիս իծամկն՝ նույն իւայրենին՝ հօմարտաւր իգիրէ
հօմարտութեան՝ կար բանի եւ նոզի հաւատարմութեան Ալպա-
նայն պահիւր սիր անկեղծ, որ զգսանելով կրուան եւ հանգիս ո-
սիցն խանչելոց ընդդիմ պարտական հօմարտութեան՝ մերկեաց
սրբաց իսլմոյ զշինի առեաբեր զալ իդրուան սապանի զրուափի
սրից նոյագուր :

Յառաջ բան գվաճի ամս բանահիմս փետորք Ազաւեյոյ Մասեայ այս յարեւմքից բռնիւթե յարեւելը, բայց զԱբեւելեաց տեսայի աւաց հայեցուած ոչ Երեք լինեն կարեւ բահասակել, թերեւաղոյն բռեւին փետորքն յազդի և չէր մարդ նոլու զձեւ պրուսն արքի : Այլ մինչ զինուուց բանազարդ հայութեաց Ազաւեյի անձամբ իսկ բեւեր, տեսայք Հայր, բացան բնիդրածակեցան իննին դրսն արքի Հայկազն : Յատեան ինրապարակն եւ ինընդոց Քաղաքամօռ ընդ մի բարպարփոխ Զեր կրկին ողջապարանն օրիալիք ընդու ացէին, այսափափ անձկութեամբ բաց եւ եւ Երկորոշին Սիրեւազունիք Գերապատի : Տեսոն Այլազուլսիք Գարբիկ Վարդապետիք՝ որոյ բազցը և ամենանձկափ տեսաուրութեան՝ միայն մեք քրադրաւուեամ : Երկարաղը աւուրք Երրորդին մնայր, եւ մեք անձուկ մեծ ունեմք. այլ եղանիկի աւուրք : Աննա այսօտ տեսանեմք զերսախոն եւ զբացմարդին ցանկալի այրեն, զայրի « ուռու խիւր զուր զեղեցիկ մարդկուրեան համազքի » Երգեցին Երեւեն . զայրն ու ուրիշուո զօշպինը ոչ իջանն Հայկաց, անդամոն ոչ օսարական եւ գետնախօսի իրան մահանոն, այլ իջիւրազգաց սիւր Հայկազն, այլ իջուն Հոյրենի համազքի, այն եւ իրանդ ասացից, եւ կարի յիւսունն : Քանիզ զանանասիրութիւն նուզոյ՝ զանեներ Ազգասիրութիւն արքի Եւ զիւմարտաւեր բայց բարեց բազմարդին ծերունի Հօրի Թէուղուանիկութեազատի : Տ. Մարգիս Անձնանութե Վարդապետի ոչ որ եւ իցէ արկած դառն եւ ոչ անզամ ամենածայ ժամին ժամանակին կարեն իրանն արքի Հայկազն բայկել կամ հանել, անման է եւ եւ միւս իջևասկարանի մասց մերց, մասնաւանի մինչ բաշ իշացին եւ խաղան հայուս մասունն եւ բանասեհծական աշխոյդ Երեւակայուրին Ազգանք Տ. Պարէց Խորխուռունի Վարդապետի իներդպահաւոր թելու հնարաց արքի Հայութեան :

Ուսի իզգ էր ինձ իվաղուց վասն բազմադիմիք արշեաց Ազգասիրական Շնորհական արձագանը արձակել է այժմ ժամ առ ի. և մասնաւորապէս զայտ պատճենութիւն զի գօրանամ միջնորդութեամբ թրամասույթս Թիւխի զեմին Ազգանց Տեսան Յալիանու , ընդունել այսուհետեւ զի օրինակ ցանկալի է պատուական Ազգանոյ Մասնաց , և ինդրեմ զի հանութեամբ իրի բարեւէ բաժանուղագրացզ ընդունեալիք զնեզ : Իսկ իվերչ մացքերով Հարժ պատուական՝ Շնորհել Հովանատառած Եւկիմիք Ազգայորս չափադրեան Ձեռում արդիւնաւորութիւն , Մասնաց Ազգանոյ երկարարուիչ կեան , մասնաւոն Հայկազեան բարեհանքաւալ Վարժարանի մերում պայծառութիւն և Ամենափեշի մամելուն արազ զարգացուն , զր իփառ եւերիս Հայատան Ամենախանան Ազգի վերին հանեցաւ իՓարիզ բարձրիդ յարւցանել : Գերազնի Հարժ ընդունեցէ ընդ ուրախույն մարդանաց և զամենախորին ամենելոց յարգան զր Արժանապատութեան Ձեռում նուիրեալ

Մեսամ միշտ անձնանուր բարեկամ Զեղ

12 μm, 4858

ՄԱՍԻՐԵ ՎԱՐԴԱՊԵՏ

Մատիլդականի Տարօնյա -

նախար բարեհանեցաւ. նինգերորդ կարգի Մհամիտէ պատուա-
նշան շնորհելու. Տրավիղոնի անդիխական նիսպաստով առաջին
քարգման Արզումանեան մեծարգոյ Տ. Յարութիւնին, Վերջին
պատերազմին ժամանակին ըրած անձնանուեր ծառայութիւն-
ները վարձատելու. նամար : . (ՄԱՍԻ. 3.)

ՄԱՍԹ-ՀԱՍ Վ. ԵԶԴՂ.ԱՏԱԽ. — Օգոստափառ. եւ բարեգործինքնակալը Գաղատիոյ և Խողդափի Հայոց վիճակներուն առաջնորդ գերազատիւն. Տ. Մատրէոս ծալքագոյն վարդապետին խոհական և ամձանանուեր վարժումնքը եւ վերջին պատերազմին ժամանակին ըրած հասարարին ծառայութիւնները վարձատրելու համար բարեհանձեցաւ չորրորդ կարգի ՄԱՏԻՒԻ պատուանշան շնորհելու անոր : (ՄԱՏԻՒ.)

ՄԵՐՏԾԵՑՈՆ Տ. ԽՎ.ՁԿԿ. — Պայտատու անզդիվական փոխանիւպատու (վիսքօնսիկ) մեծապատի. Խաչիկ Մկրտչիւն որ իր հագուստիւն հանձնարովը, նմտութեամբը և. բարուցացնուութեամբը մեծ համարում և. յարգ ստացած էր թէ կայսերական ակրութեան և. թէ օտարազգաց տոշն, և. մահաւանդ ջերմ ազգասիրութեամբն ու. անբի. բարեարութեամներովը այս երկիրները գտնուած ազգայնոց պահաժի նեցուկն ու խնամակալն եր. մեց ամիսէ իներ տկարութիւն կրել եռեւ մայիս Զին օրը առ. Աստուած փոխեցաւ ինասակի 58 ամաց: Յուղուրկաւորութեան հանձնար կարգէ գուրս շքեղութեամբ կատարեցաւ. իներկայութեան բոլոր ներապատուց, և. մարմինը բաղեցաւ Հայոց նորաշէն եկեղեցւուն բակը, ուր հանգուցեալ կանխաւ. նշանակած էր իւր գերեզմանին տեղը:

Այս տարածամ ցաւակի մանը խորին սպոյ մէջ ձգած է Պաղ-
տասի հայ ժողովուրդը : Հանգուցեալ Տ. Խաչիկ սրբու զա-
ւակ չունենապո՞իրեն կաշօրդէ խթ փեսան մեծարգոյ Տ. Մի-
քայէ Մանուել Մինասեան Անգդիոյ հիւպատոսին առա-
ջին քարգմանը, որ իր ազնիւ բնաւորութեամբն ու հանձարովը՝
ինչպէս նաև Եռանդուն աղջամիրութեամբը՝ մեծ միիքարու-
թին ըլլալու լուս կուտառ Պաղտասու, մեր համազիեացը :
(ՊԱՄՒԾ.)